

[Føged.]

beskatning, afgivet af det af finansministeren den 8. marts 1961 nedsatte udvalg“, som kom i 1963, og citatet findes side 66, anden spalte. Der står:

„Selv om der således i det store og hele ikke er lige så stærk begrundelse for et hustrufradrag, når hustruen arbejder i mandens eller deres fælles bedrift, er der enighed i udvalget om, at der kan være anledning til en lempelse i beskatningen af disse ægtepar, hvor det sandsynliggøres, at hustruens arbejde har et væsentligt omfang.“

Da det altså har vist sig, at der er enighed på dette område, er det en af de ting, vi egentlig gerne ville have taget op til drøftelse nu eller eventuelt — lad mig bare give den højtærede finansminister den margen — da ligningsloven egentlig skulle henskydes til februar-marts, at hvis ministeren finder, vi ikke kan tage det op i øjeblikket, at det da tages op i februar-marts ved den normale behandling af ligningsloven. Men jeg finder ikke, det skulle være umuligt allerede på det nuværende grundlag at få det med, og jeg finder, at den omstændighed, at der var enighed i udvalget om, at der burde indføres sådanne lempelser — jeg er vidende om, at vi vort naboland Sverige har man sådanne lempelser på dette område — taler for, at vi rykker denne ukrudtsplante op nu, da skattereformen lader vente på sig.

Nu har der været fortalt sådan forskellige små tildragelser i dag. Jeg håber ikke, at vi sådan ligefrem skal slæbe ministeren med til de ting. Det foreliggende lovforslag er vel egentlig ikke fremkommet på ministerens eget initiativ, men på grundlag af et spørgsmål her i folketinget fra anden side, og det er i orden; det er udmærket, når ministeren på den måde tager et initiativ. Når jeg bruger udtrykket, at jeg håber ikke, vi skal slæbe ministeren med til det, er det, fordi jeg tænker på en lille historie om, hvordan

det kan være vanskeligt at få folk til at gå i tøjet. Det hændte sig, at en mand skulle begraves, og så siger præsten om ham, at han kom ikke meget i kirke, hvortil de, der bar, sagde: nej, og hvis ikke vi havde slæbt ham herop, var han heller ikke kommet i dag. Noget af det samme kan måske siges at være tilfældet med ministerens forslag, at hvis ikke det forslag var kommet fra anden side, havde vi ikke haft et lovforslag som det foreliggende til behandling her i dag. Jeg håber derfor, at ministeren trods sine udtalelser om, at skattereformen ikke kan være hjemme i løbet af kort tid, vil være villig til at tage disse enkelte problemer op til drøftelse, og vi ønsker altså dette problem drøftet på nuværende tidspunkt.

Clara Munck: Den konservative folketingsgruppe har jo som bekendt også den principielle opfattelse, at hele vort skattesystem bør omlægges. Men nu skal jeg holde mig til det, det drejer sig om her, også fordi vi netop på dette område flere gange har peget på, at vi finder det helt urimeligt, at forældre, der bekoster et barns uddannelse eller i det væsentlige forsørger et barn under uddannelse, skattemæssigt skal behandles således, som disse forældre behandles i dag.

Vi har også fra konservativ side peget på det urimelige i — og det var sidst det ærede medlem hr. Hagen Hagensen gennem et spørgsmål til finansministeren — at forældre, sådan som det ærede medlem hr. Peter Nielsen allerede har peget på, mange gange ligefrem må forbyde deres børn at tage beskæftigelse og derved opnå indtægt på grund af forældrenes senere beskatning af det indtjente. Men vi står altså i den situation, at vi ikke mener under den nuværende regering at kunne få den skatteomlægning, vi ønsker, og så må vi glæde os over de små forbedringer, der fremkommer undervejs.

Vi mener, at dette lovforslag er en forbedring. Jeg går ud fra, at det senere skal